

Uitslag Volewijckers 1 - WSC 1 van 26-3-2002:

1w Werner Raudenbusch	0 - 1	Richard Lindeman
2z Peter Wijnand	1 - 0	J.Krol
3w Dick Spel	1 - 0	Glenn Macdonald
4z Eric van Wigcheren	1 - 0	B.Weernink
5w Jan-Willem Thurkow	1 - 0	Rob Castelli
6z Theo van Tubergen	1 - 0	Peter Ruiters
7w Casper Pieters	½ - ½	Dennis Heisen
8z Harry Boom	0 - 1	Marcel van Lieverlooy

WSC 1 5½ - 2½ Volewijckers 1

Om half tien was **Harry** weer als eerste klaar, maar nu met een negatief resultaat. De partij verliep aldus: **1.e4 e6 2.d4 d5 3.Pc3 Pf6 4.e5 Pfd7 5.f4 c5 6.Pf3 Pc6 7.Le3 Le7 8.Le2 0-0 9.h4 cxd4 10.Lxd4?** beter Pxd4, tot zover gaat alles nog goed. Met f6 (als er op een vleugel wordt aangevalen moet er een tegenaanval in het centrum op volgen) kon zwart op voordeel komen: bijv. 11.exf6 Pxf6 12.Lxf6 Lxf6 met bezit van het loperpaar en controle van het centrum **Pxd4 11.Dxd4 Lc5 12.Dd3 h6??** nu was f6 verplicht om licht voordeel te behouden **13.Pg5 hxg5 14.hxg5 g6?** een fout in verloren stelling: Te8 15.Dh7+ Kf8 16.g6! Ke7 (fxg6 17.Dxg6 loopt mat) 17.Dxg7 Tf8 18.Th8 De8 19.Txf8 Dxf8 20.Dh7! met de bedoeling g7 **15.Dh3** en mat is niet meer te verhinderen!

Ook **Werner**, die problemen had om het lokaal te vinden en daarom uit voorzorg maar op bord 1 geplaatst was, moest een nederlaag accepteren. Toch zag zijn positie er een zet voor het einde nog steeds houdbaar uit, maar wit overzag een dreiging en zou midden op het bord matgezet zijn als hij niet direct opgegeven had.

De opstelling van wit met een paard op e4 en een loper op e3 gaf **Peter** de mogelijkheid tot een koningsaanval met de snelle pionopmars f5-f4-f3xg2. Wit verdedigde zich manmoedig maar kon de problemen niet allemaal oplossen en gaf op toen hij een kwaliteit verloor bij een slechte stelling. Zelf had ik nog even doorgespeeld, opgeven kan immers altijd nog.

Dick kwam erg goed uit de opening, doordat de zwarte koning en dame in het centrum werden vastgehouden waren er allerlei tactische kansen. Op een gegeven ogenblik maakte hij echter de fout zwart enige belangrijke stukken te laten afruilen, zodat er toch nog wat werk aan de winkel was.

De tegenstander van **Eric** maakte het zich niet gemakkelijk door een prachtige kans op stukwinst te missen: **1.e4 c5 2.f4 Pc6 3.Pf3 g6 4.Lc4 Pf6 5.e5 Pe4? 6.d3?** met Ld5 had hij een paard kunnen incasseren. Nadat deze heuvel genomen was ging het tot de 28e zet ongeveer gelijk op. Wit koos echter dat moment uit om achter elkaar twee grafzetten te produceren waardoor zwart een doorslaande mataanval kreeg. Doordat Erik niet optimaal op de witte tegenaanval reageerde werd het nog even spannend maar in tijdnood deed wit een stuk in de aanbieding waarna het echt uit was.

De opening verliep goed voor **Jan-Willem**: **1.Pc3 d5 2.e4 dxe4 3.Pxe4 e5 4.Pf3 Pd7? 5.Lc4 f6?! 6.d4 exd4 7.Pxd4?** met Dxd4 had hij de zwarte stelling onder druk gehouden.

Een vervolg had dan kunnen zijn: Le7 (om het paard op d7 te kunnen wegspelen) 8.0-0 Pb6 9.Lb3 a5 10.a4 Lf5 11.Te1 Dxd4 12.Pxd4 Lxe4 13.Txe4 0-0-0 14.Lf4 g5 15.Lg3 Pd5 16.Pe6 Td7 17.Td1 c6 18.Ted4 en wit staat beter. Na de tekstzet had wit nog maar een klein voordeeltje totdat zijn tegenstander in het eindspel, volledig onnodig, een toren toeliet op de 7e rij. Van deze fout zou hij zich niet meer kunnen herstellen.

Van de partijen van **Theo** en **Casper** is weinig te zeggen, Theo maakte goed gebruik van de fouten van zijn opponent, scoorde daarmee 100% in zijn invalbeurten (3 uit 3), en Casper kon geen voordeel halen tegen een sterke verdediging.

Peter Wijnand